

Så var der en ny situation, da man fremsatte forslaget igen, altså om en forlængelse, i foråret 1998. Da havde der været valg i mellemtiden, så da havde man muligheden for at overveje, om det forslag, man fremsatte om en forlængelse, skulle være anderledes end det, man havde lavet i første omgang. Men det gjorde man ikke. Jeg har været inde at se på ordførertalen, da det lovforslag var til første behandling i 1998, og da argumenterede man for en forlængelse og for, at det var det rigtige princip.

Jeg kunne først ikke rigtig finde ud af, hvad der egentlig skete, da jeg pludselig kom i tanker om, at hov – det var jo pinsepakken, og så kom de nugældende regler ind som et ændringsforslag, fordi Enhedslisten og SF fik indflydelse på det.

Så Enhedslisten og SF har en god sag her, helt i orden, men Socialdemokratiet har en dårlig sag. Beklager.

(Kort bemærkning).

Bent Bøgsted (DF):

Det er til hr. Bjarne Laustsen. Han sagde, at det drejede sig om at begrænse købekraften, da Den Særlige Pensionsopsparing blev indført. Men hvis man tager et beløb fra de svagest stillede og indsætter på en særlig pensionsopsparing, så begrænser man i hvert fald også købekraften for de svagest stillede. Det var bedre at hjælpe med en skattelettelse, som kunne finansiere en pensionsordning for de svagest stillede i samfundet.

Kl. 17.05

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Flemming Oppfeldt fra Venstre siger, at Socialdemokratiet ikke mindre end tre gange skulle have skiftet standpunkt i denne her sag.

Der har været nogle forhandlinger, hvor V og K stillede krav om, at det skulle være på den og den måde, for ellers var der sandsynligvis, så vidt jeg husker historien, blevet udkrevet valg i efteråret 1997. Det blev der ikke, fordi man fik den opbremsning af økonomien, som svarede til 3 mia. kr.

Og hvad var alternativet til det her? Det skal vi jo huske. Det var afskedigelser af offentligt ansatte osv., hvis man skulle lave modellen den vej rundt. Det her har faktisk virket, og der er også blevet sagt mange forskellige ting fra Venstre i denne her sag, om at man vil afskaffe den igen osv. Jeg gav faktisk en cadeau for, at man trods alt ikke gør det i denne her sag. Nu vil

man godt fastholde den, man vil bare have krone til krone-princippet.

Det er også o.k., men det, vi fastholder, er med hensyn til den politik, vi fik gennemført i juni 1998 med virkning fra den 1. januar 1999, hvor vi fik en omfordeling af denne her. Det har vi faktisk været stolte af, og det er vi glade for, og vi er meget, meget kede af det på vegne af de 2,3 millioner mennesker, som får en ringere pension den dag, de bliver 65 år.

Modsat er der 985.000 personer, som får noget godt, og det er nøjagtig Venstres politik, at man vil tilgodese de få på bekostning af de mange.

Til hr. Ole M. Nielsen og med hensyn til den snak – jeg ved godt, hvad vores ordfører har sagt – så er det jo sådan, at der trods alt var opbakning til det forslag, for ellers var det jo ikke blevet vedtaget i 1998.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan godt forstå, at hr. Bjarne Laustsen helst vil diskutere det, der skete et år tidligere, men det interessante er jo, hvad Socialdemokratiet af egen fri vilje foreslog, da man besluttede, at man ville foreslå at gøre pensionsopsparingen permanent. Der foreslog man af egen fri vilje, at man skulle fortsætte i det spor, der var lagt; nemlig at man fik forrentet de midler, man selv havde indbetalt til pensionsopsparingen – ganske fornuftigt.

Dermed falder også, og jeg glæder mig over, at vi er enige om det, ethvert grundlag væk for, at Socialdemokratiet kan blive ved med at fremture med, at dette forslag fra regeringens side skulle være asocialt på nogen som helst måde, for det er fuldstændig identisk med det forslag, Socialdemokratiet selv af egen fri vilje fremsatte på det tidspunkt.

Så skal jeg blot også konstatere, at topskatten, altså marginalsatten, stadig, efter gennemførelsen af denne ændring, er højere, end den var før pinsepakken.

Bent Bøgsted (DF):

I 1998 blev Den Midlertidige Pensionsopsparing indført, og ifølge den skulle lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende indbetale 1 pct. af deres indkomst til en pensionsordning. Det var for så vidt også godt nok, for beløbet blev godskrevet den enkelte på en konto hos ATP og ville blive udbetalt inklusive renter, når den pågældende fyldte 65 år.